

de kinderworkshops

Het is al weer enige tijd geleden, dat ik een verzoek in VLIEGER heb geplaatst om uw ervaringen met kinderworkshops eens met de redactie te delen. Wat ik me niet realiseerde is, dat je met die reacties wel een blad of twee kunt vullen. Voordat een aantal abonnees afhaken wegens eentonigheid, heb ik een samenvatting gemaakt van de meeste gemeenschappelijke ervaringen.

Om te beginnen gaat het initiatief om met kinderen vliegertjes te maken veelal uit van een school. De leeftijd varieert van 4 tot 14 jaar. De grootste opgave is de keuze van het vliegermodel en de materialen. Omdat het om grote groepen gaat en kinderen nu eenmaal niet zo heel nauwkeurig werken als je wel zou willen, is die keuze niet zo eenvoudig. Daarbij moeten de kosten ook nog eens zo laag mogelijk worden gehouden.

Theo van Houwelingen bijvoorbeeld heeft gekozen voor een vliegertje uit een Ohashi vliegtrein. Niet zo'n slechte keuze als je weet dat Ohashi jarenlang kinderworkshops op scholen heeft gegeven met zijn eenvoudige vliegertjes.

Hans de Jong vindt het vliegerbeeld van de Eddy opgedrongen en bouwt liever een slee zonder stokken, dus met luchtkamers. Dit in verband met zijn ervaringen met gebroken stokken. Mijn redenen om niet voor een slee te kiezen is dat er vaak gemopperd wordt in de trant van "alweer een sleetje" en om de besparing

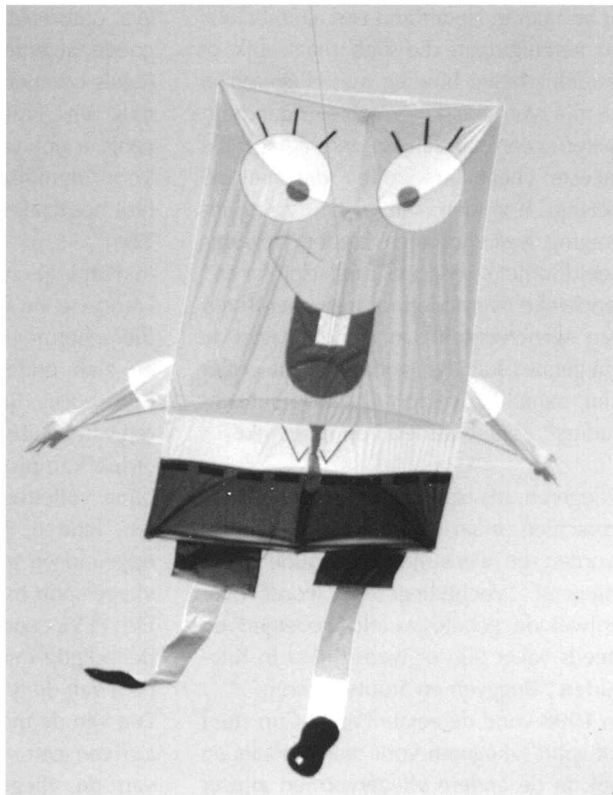
van materiaal.

Sommige scholen kiezen voor één gezamenlijke vlieger, waarbij iedereen een stukje aan de vlieger bijdraagt en een leerkracht de stukjes aan elkaar maakt.

Twee scholen waagden zich zelfs aan het bouwen van een heuse vechtvlieger. Die kinderen vielen dan ook in de wat oudere categorie en de leraren zijn zelf vliegeraar. Dat laatste scheelt enorm.

Voor degenen die nog eens aan zo'n project willen beginnen, adviseer ik eens in de oude nummers van VLIEGER te snuffelen (een hele serie oude nummers kost een prikkie).

Daarin zijn vele "makkes" te vinden. De meeste zijn van Harm van Veen, zelf leraar handenarbeid. De naam zegt het al, een makkie om ze te bouwen. En ... ze doen het ook! En daarmee hebben we meteen het belangrijkste aspect uit alle reacties, de vlieger moet ook vliegen; liefst zonder dat er gedraafd wordt. Waarom kinderen altijd gaan hollen met een vlieger, is me nog steeds een raadsel.

Voor degene die geen wand vol oude VLIEGERS wil hebben zijn een drietal tekeningen van verschillende, gemakkelijk te maken vliegermodellen aan dit artikel toegevoegd.

De materiaalkeuze blijkt in alle gevallen een probleem. Papier scheurt te gauw en kan geen vocht verdragen, vuilniszakken zijn te donker om op te tekenen, enzovoort. Toch is er genoeg gekleurd plastic. Schoonmaakbedrijven gebruiken extra grote zakken in allerlei kleuren plastic; blauw, groen, wit, rood, en die kun je combineren. De mevrouw uit de kantine en de man van het schoonmaakbedrijf stoppen je graag een rol toe, als je vertelt waar je het voor nodig hebt. Het plastic is meestal doorschijnend, je kunt er met een marker op tekenen en de tekening is zichtbaar als de vlieger in de lucht staat. Zorg daarbij voor wat voorbeelden die ze kunnen natekenen als ze zelf niets kunnen verzinnen.

Als je het model hebt gekozen, maak dan een mal. Een pizzadoos is wel wat klein, maar ga eens naar een witgoedhandel en vraag een grote kartonnen

